

КРУПСЬКИЙ Юрій Зиновійович

Випускник
нафтового факультету
(1962)

Професор кафедри екологічної та інженерної геології і гідрогеології Львівського національного університету імені Івана Франка

*Доктор геологічних наук,
кандидат геолого-мінералогічних наук*

ЛИТВИН Володимир Васильович

Випускник архітектурного
факультету (1974)

Головний архітектор ТзОВ
«Карпати Арх-Проект».
Член Національної спілки
архітекторів України,
Спілки дизайнерів України
*Заслужений діяч мистецтв
України*

Народився 1 червня 1941 р. у с. Вовче Турківського району Львівської області в родині священика. Батько був закатований НКВС у червні 1941 р. (реабілітований у 2009 р.). Мати померла в 1951 р.

У 1957 р. Юрій Зиновійович із золотою медаллю закінчив Вовчанську середню школу та вступив до Львівського політехнічного інституту, випускником якого став у 1962 р., здобувши кваліфікацію гірничого інженера-геолога зі спеціалізацією «Геологія і розвідка нафтових і газових родовищ». З 1962 до 1975 р. працював оператором, геологом, старшим геологом Пасічнянської контори буріння тресту «Прикарпатбурнафта» й Надвірнянського УБР. Був старшим науковим співробітником Івано-Франківського інституту нафти і газу (1975–1981), головним геологом Калуської нафтогазрозвідувальної експедиції об'єднання «Західукргеологія» Мінгеології України (1981–1985), головним геологом «Західукргеології» (1985–2004). З 2005 до 2013 р. — головний науковий співробітник НДІ нафтогазової промисловості (ДП «Науканафтогаз») НАК «Нафтогаз України», експерт ВАК України (2004–2006), професор ЛНУ ім. І. Франка (2001–2011) за сумісництвом. У 2014 р. Юрій Зиновійович за конкурсом обраний професором кафедри екологічної та інженерної геології і гідрогеології геологічного факультету цього університету.

Дисертацію кандидата геолого-мінералогічних наук Ю. З. Крупський захистив у Інституті геології та розробки горючих копалин (м. Москва, 1975 р.), доктора геологічних наук — у Інституті геології і геохімії горючих копалин НАНУ (м. Львів, 2000 р.). Сфера наукових інтересів — пошуки й розвідка родовищ нафти й газу, нафтогазоносність, тектоніка та геодинаміка Західного і Південного нафтогазоносних регіонів України. Юрій Зиновійович брав безпосередню участь у відкритті близько 30 родовищ нафти й газу на Заході України та чотирьох — у районі Уренгоя (Росія). Автор понад 190 наукових праць, зокрема дев'яти монографій, навчального посібника «Геологія та екологія видобутку нафти і газу» (2010).

Академік Української нафтогазової академії. Член ученої ради та спеціалізованої вченої ради ІГГК НАНУ, редколегій низки фахових журналів, Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка.

Ветеран праці (1989), відмінник розвідки надр (1991), почесний розвідник надр (1998). Нагороджений медаллю ім. В. І. Лучинського (2001), почесною медаллю Американського біографічного інституту (2002), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2008).

Народився 30 січня 1953 р. у м. Львові. Батько, Василь Дмитрович, був технологом шкіряного виробництва, а мати, Ольга Миколаївна, — домогосподаркою. Навчаючись у середній школі, займався живописом, графікою, народними ремеслами, гальванопластикою, фотографією. В 1969–1974 рр. був студентом архітектурного факультету Львівського політехнічного інституту.

Трудовий шлях розпочав в управлінні у справах будівництва і архітектури Львівського облвиконкому, де пропрацював десять років, зокрема в 1975 р. виконував обов'язки районного архітектора Яворівського району. В 1984–1989 рр. був начальником відділу сільського будівництва у Львівському облвиконкомі, в 1989–1994 рр. — директором Львівського художньо-виробничого комбінату Спілки художників України. З 1994 р. працював заступником генерального директора з будівництва та дизайну ДП «Аргентум», а з 2008 р., до виходу на пенсію у 2013 р., — начальником управління містобудування та будівництва Львівської ОДА.

З 2013 р. до сьогодні В. В. Литвин обіймає посаду головного архітектора ТзОВ «Карпати Арх-Проект», директором якого є також випускник Львівської політехніки Ф. А. Фараджов. Організація розробляє генеральні плани населених пунктів і детальні плани територій Львівщини, проектну документацію на будівництво об'єктів.

Займався Володимир Васильович і творчою працею зі створенням об'ємно-просторових композицій: пам'ятних знаків загиблим у роки Другої світової війни воїнам у селах Львівщини — Погірцях (1977), Малих Підлісках (1979), Добрянах (1982), Подорожньому (1986) у співавторстві з С. П. Мельничуком; пам'ятнику П. Я. Твердому (у співавторстві з І. М. Самотосом, 1987 р.) та Є. М. Коновальцю в с. Зашків на Львівщині (зі скульптором Р. Т. Романовичем) із розробкою генплану родинної садиби-музею полковника Є. М. Коновальця (1991). У 1979–1980 рр. розробив близько 20 проектів житлових будинків, погоджених Держбудом України для будівництва у Львівській області. Є співавтором планування рекреаційної зони «Яворівське озеро» та прилеглих територій, автором проекту церкви в с. Руда Жидачівського району.

У 2007 р. став дипломантом XI Міжнародної мистецької виставки «Львівський осінній салон «Високий Замок».

В. В. Литвин бере активну участь у роботі Львівської обласної організації Національної спілки архітекторів України та регіонального відділення Спілки дизайнерів України, в засіданнях обласної архітектурно-містобудівної ради. Одружений. Має двох дітей і шістьох онуків.